

اصول طراحی معماری برای کودکان بیش فعال^۱

مریم مهبودی

دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی مرودشت

Mehboodi.maryam@yahoo.com

احمد ترکمان

دکتری معماری، عضو هیات علمی، گروه معماری، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران.

ahmadtorkamon@yahoo.com

سوگل شمتوب

دکتری معماری، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران.

sareh_sha@yahoo.com

چکیده

روند رو به رشد جمعیت کودکان با اختلال بیش فعالی، عدم تناسب امکانات فضاهای موجود با توجه به نیازها و ذهن و جسم ناآرام این کودکان، اغلب کودکان، را با مشکلات جسمی و روحی روبرو کرده است. تاب آوری نیز به توانمندی فرد در برقراری تعادل زیستی - روانی در شرایط خطرناک اشاره دارد. این پژوهش به لحاظ هدف کاربردی و به لحاظ نحوه گردآوری اطلاعات از نوع کمی به صورت تحلیل محتوای مقوله ای انجام شده است که برای تشریح عینی، منظم و کمی محتوای آشکار پیام های ارتباطی به کار رفته انجام گرفته است. هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه بین اختلال بیش فعالی و تاب آوری و ارائه فضاهای معماری مناسب در جهت بهبود بهزیستی کودکان است. نتیجه پژوهش نشان می دهد که با فضای مناسب برای آب درمانی، فضایی در جهت کشف خلاقیت و استعدادها، فضایی مناسب برای نقاشی، سالن تئاتر و نمایش و قصه خوانی، فضای مناسب برای شن و گل درمانی و فضای معماری با فرمی پویا و خطوط و دیواره های نرم و منحنی و همچنین استفاده از اصول پیچیده گی و انعطاف پذیری فضاها می توان میزان تاب آوری کودکان دارای اختلال بیش فعالی را بهبود بخشید.

واژگان کلیدی: طراحی معماری، روانشناسی محیط، تاب آوری، کودکان بیش فعال.